

POLÍTICA

Exsecretari general del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC) entre 1965 i 1977 i president durant els períodes 1977-81 i 1982-86, Gregorio López Raimundo ha tornat a la càrrega per reactivar el que considera «el millor marc per canviar la societat capitalista».

Nascut el 1914 a Saragossa, aquest dirigent comunista va ingressar al PSUC el 1936. En acabar la Guerra Civil es va haver d'exiliar, però el 1951 va ser detingut per haver-se fet càrrec de la delegació interior del PSUC. Després del Vè congrés va propugnar l'eurocomunisme.

GREGÓRIO LÓPEZ RAIMUNDO

SAÛL GORDILLO

Què és el PSUC avui?
—«És un partit històric que des de fa diversos anys es troba paralitzat i congelat. Però hi ha una minoria molt important que està intentant revitalitzar i normalitzar el PSUC. No per oposar-lo a Iniciativa per Catalunya (IC), sinó al revés, per restablir el partit com a nucli de militants que, per la seva tradició i ideologia comunista, pretenen ser els impulsors més conseqüents d'IC com a organització plural, però desenvolupant la tradició històrica del PSUC.»

—La reactivació del PSUC vol dir que Iniciativa no és una eina útil?

—«No, al contrari. Iniciativa és una proposta del PSUC precisament per ampliar el marc de treball en comú de les esquerres alternatives. Però, evidentment, el manteniment del PSUC hauria d'haver contribuït a desenvolupar IC com a formació política plural de l'esquerra. No és per debilitar-la ni aturar-la. És per enfortir-la i desenvolupar-la. Perquè estigui clar que Iniciativa no és exclusivament la continuació del PSUC amb un altre nom, sinó un marc plural en què també tenen cabuda ecologistes, sindicalistes, pacifistes, feministes... Tots els moviments que es proposen transformar la societat per intentar fer realitat el somni històric dels treballadors, de l'esquerra des de fa més de cent anys.»

—IC ha aconseguit aplegar persones no estrictament comunistes?

—«Ho ha aconseguit limitadament. Es tracta de complir-ho en major proporció. Algunes vegades havíem dit que el major èxit del PSUC seria que a IC hi haguessin cent no comunistes per cada comunista. Seria el gran objectiu. No fer d'IC un instrument del PSUC amb un altre nom, sinó una organització plural que tingués un desenvolupament democràtic. I que a ningú se li preguntés si és comunista perquè no hauria de ser cap pecat.»

—Li fa la impressió que ser comunista avui en dia representa un pecat?

—«La polèmica en què ens trobem al PSUC també inclou la idea d'uns camarades que creuen que avui no és convenient que això es mantingui. Diuen que amb IC ja n'hi ha prou. Enfront d'aquest criteri hi ha un altre, que en el congrés ha resultat minoritari per la manera com s'ha organitzat, amb un cens de 2.700 militants. Aquest altre criteri és que la reorganització del PSUC

hauria de ser l'impuls del treball dels comunistes que estan a IC.»

—Vostè és d'aquesta minoria partidària de descongelar el PSUC.

—«En efecte. Des del setè congrés, l'any 1985, ajudo des de la perifèria, sense responsabilitats executives de direcció. En cap moment s'ha dit que el PSUC s'havia de paralitzar o dissoldre. Això s'ha fet en contra dels acords, dels estatuts i del criteri que, a judici d'aquesta minoria, ha de presidir el PSUC. El PSUC i altres partits poden estar junts a IC amb doble militància, sense que sigui contradictori. IC es regeix pel que decideix democràticament.»

—Llavors, per què existeix l'operació per mantenir l'hivernada del PSUC?

—«Perquè en l'últim congrés, per la manera com s'ha organitzat, són majoria els que tenen el criteri oposat al nostre. I sobretot perquè en el comitè central

«Dissoldre el PSUC seria un error tremend. Per la seva història, és un capital polític de l'esquerra transformadora. A Catalunya, qui aspiri a canviar aquesta societat comprèn que el PSUC és el millor marc»

que es va escollir l'any 1988 i es va ampliar després, són majoria els que no volen que es posi en activitat el PSUC.»

—A vostè aquesta polèmica l'anima per tornar a la càrrega?

—«M'ha reanimat perquè crec que paralitzar o dissoldre el PSUC seria un error tremend. El PSUC, per la seva història i tradició, és un capital polític no només dels comunistes, sinó de l'esquerra transformadora. A Catalunya, qui aspiri a canviar aquesta societat capitalista i instaurar un altre tipus de societat, d'acord amb els somnis històrics dels treballadors, comprèn que el PSUC és el millor marc pel prestigi i la credibilitat que té a la societat catalana. IC ha tingut un èxit indubtable perquè el PSUC estava al darrere, en el seu origen.»

—Per tant, està d'acord amb Anguita quan diu que el PSUC no és cap riu

que hagi d'anar a morir al mar d'IC?

—«Abans que ho digués Anguita també ho vam dir nosaltres. Anguita ho va dir quan va crear Convocatoria por Andalucía perquè va ser la primera creació d'aquest tipus. Després es va fer Izquierda Unida (IU) i, posteriorment, Iniciativa per Catalunya, però sempre amb la idea que no era per substituir el PSUC o reemplaçar-lo amb un altre nom. L'objectiu era una formació plural en què cadascú de nosaltres anava a treballar com a militants del PSUC. La nostra condició de comunista no es pot perdre pel fet de ser a dins, igual que som als sindicats. Hi ha d'altres que no volen conservar la condició de comunistes. Anem plegats, però a casa seva cadascú s'ordena com vol.»

—En una societat en què la militància política és minoritària i té més èxit una ONG que un partit, quin sentit té la proposta de la doble afiliació?

—«Clar que té sentit, perquè l'esquerra és molt plural. Per organitzar únicament els comunistes no necessitàvem una nova formació. Té sentit una organització plural en què puguem estar, amb diferències, tots els que aspirem a substituir el capitalisme per un altre tipus de societat. Al mateix temps, els comunistes guardem la nostra idea i els cristians pel socialisme o els verds la seva. Militem junts en tot allò que vam acordar, i de forma separada en allò que és més exclusiu i particular.»

—A les portes del segle XXI, què vol dir ser comunista?

—«Combatre la societat capitalista, que es basa en la recerca del benefici màxim per al capital. La concepció utòpica del socialisme, del comunisme i de la lluita dels treballadors és crear una societat igualitària, que no faci com el capitalisme, que polaritza en un lloc la riquesa i en un altre la pobresa. Cada cop hi ha més població en la pobresa que en la riquesa. Ser comunista vol dir proposar un tipus de societat en què es cobreixin les necessitats de la gent com a primer objectiu. No acumular riquesa, sinó cobrir les necessitats de la població perquè no hi hagi gana, malaltia... Que pugui haver cultura per a tothom, administrar l'aire, l'aigua i els boscos, béns que a Marx no se li van acudir que poguessin faltar. No van concebre que l'any 2000 o 2030 podien haver-hi 10.000 milions d'habitants sobre la Terra. Hi ha qüestions noves que

Ribó, suspès; Anguita, aprovat

S.G.

Què li sembla la idea de Francesc Frutos d'aglutinar els comunistes catalans fent una unió entre el PCC i el PSUC?

—«Ho he llegit a la premsa, però Paco Frutos no m'ho ha explicat exactament així. En el manifest que hem publicat com a alternativa al programa oficial del congrés del PSUC, parlem de la unificació dels comunistes. Més enllà de la coincidència de tots els marxistes. Del que es tracta ara és de reactivar el PSUC, que és el marc més convenient per unir els comunistes. Algú ha dit, mig en broma, que si el Barça és més que un

club, el PSUC és més que un partit.»

—Tots els comunistes poden ser al PSUC?

—«Sí, és clar. Encara són recents els enfrontaments de la ruptura i hi ha posicions tancades dins del PCC i del PSUC. De moment, el que importa és agrupar la gent i superar tots els vicis del passat. Això, però, no comença abandonant el PSUC.»

—Si IC ha d'anar sumant i el seu màxim líder és Rafael Ribó, quina puntuació li posaria de zero a deu?

—«Com a secretari general del PSUC li posaria un zero, però crec que com a líder d'IC se li podria donar una puntuació millor.»

—Aprovaria?

—«A l'assemblea d'IC ha tingut l'aprovat. Jo no votava, però si hagués pogut hauria votat la llista alternativa, a la qual dono suport.»

—Quina nota posaria a Julio Anguita?

—«Un aprovat sense discussió. És el cap de la recuperació del PCE, i amb la creació d'IU ha aconseguit la presència de la veritable esquerra a Espanya. Això no vol dir que estigui d'acord amb tot el que diu. Crec que els comunistes no podem pretendre el monolitisme d'abans. Hi ha d'haver pluralitat i amb Anguita s'han posat les bases per respectar el pluralisme i les posicions minoritàries o divergents.»